

Het is naar aanleiding hiervan, dat ik misschien het volgende zal mogen opmerken.

U stelt in bovengenoemd stukje in de derde regel van onderen, de vraag: „Maar hoe oud zouden de Monarchen dan wel worden?” Het schijnt mij echter toe, dat er geen groote ouderdom der Monarchen noodig is, immers C. B. Williams zegt in zijn boek „The Migrations of Butterflies” op pagina 154 de woorden van Comstock aanhalend:

„The mother butterfly follows the spring northward as it advances as far as she finds milkweed sprouting. Then she deposits her eggs, from which hatch individuals that carry on the journey and in their turn lay eggs as far north as possible. Thus generation after generation pushes on until late in the season we hear of them as far north as Hudson-Bay.”

Hieruit mag dus de conclusie, zij het natuurlijk met eenig voorbehoud, getrokken worden, dat de individuen, die bij aanvang van het slechte jaargetijde de groote tocht zuidwaarts gaan ondernemen, de kleinkinderen zijn van hen, die het jaar van te voren die zelfde groote tocht gingen ondernemen. Een ouderdom van minder dan een jaar zou dus voldoende zijn. We zouden hier dus te doen hebben met een trek, die in principe wel op die der vogels lijkt, maar die aan den anderen kant door de veel kortere levensduur der vlinders ook wel heel verschillend daarmee is.

Rijswijk.

G. J. BROEKHUIJSEN.

De vraag is nu maar, hoeveel generaties er plaats vinden tusschen het overwinteringsoord en de Hudsonsbaai en hoever het verbreidingsgebied van de Asclepiadeeën zich uitstrekt. Wel aardig om eens na te gaan.

T.

De Bonte Bijenwolf. Naar aanleiding van de publicatie over de bijenwolf (*Philanthus apivorus*) van de hand van den heer Henri Meijer in de Telegraaf van 20 October Avondblad j.l. kan ik mededeelen dat ik bovengenoemde bijenwolf aan de Buurserbeek heb gezien en geheel overeenstemmend met de publicatie van den heer Meijer, behalve met dit verschil, dat ik den roover 22 October een slachtoffer heb zien maken waarmee hij zijn schuilplaats inging. Volgens den heer Meijer kwam de bijenwolf sporadisch in ons land voor, maar naar het schijnt heeft ze Twenthe ook al tot arbeidsveld gekozen.

Met bovengenoemde vondst ben ik bij Dr. Hart de Ruyter geweest en deze heeft mij verzocht het U mede te deelen.

Enschede, 24 October '33.

FERD. BOERSMA.

Omgedraaide foto. Mag ik er even opmerkzaam op maken, dat afb. no. 3 in mijn artikel over paddenstoelen in het vorige nummer op haar kop is geplaatst?

Gorinchem.

Dr. J. C. VAN DER STEEN.

De Bonte Bijenwolf. Deze graafwesp kwam dit jaar ook in grooten getale voor op de Campinasche heide tusschen Oisterwijk en Bokstel.

In het Natuurhistorisch Maandblad van het Genootschap in Limburg komen zeer belangrijke mededeelingen over den Bijenwolf voor van den heer J. H. H. de Haan te Weert. De wesp kwam volgens hem in grooten getale voor in de Tungelroysche wallen bij Weert, bij Maarheeze en bij Budel. Kleine kolonies vond hij nog bij Meyel, Nederweert, Kelpen en Weert. Sommige van deze kolonies lagen in loodrechte wanden en wanneer daar de wesp het nest verliet kon hij den ingang niet afsluiten, zoodat spinnen b.v. ongehinderd konden binnenloopen. Ziehier nog een zeer belangrijke waarneming:

„Als achtergelaten, pas verdoofde en derhalve nog levende bijen (het bleek dat de bijen 6 uur nadat ze gestoken waren, nog den larsus der middelste pooten bewogen) aan andere bijenwolven bij hun nest aangeboden werden, werden deze na een korte betasting met de sprietten spontaan aanvaard en naar binnen getransporteerd. Daarentegen werden bijen, waarvan ik absoluut zeker was, dat zij reeds eenigen tijd dood waren, als ik ze in een gang bracht, weer even spoedig naar buiten gebracht.”

De heer De Haan zegt ook, dat men bijenwolven in een kunstnest kan houden en dat men ze daar kan zien graven en werken en bijenvangen. Dat zou den heer Mol mooi te pas kunnen komen voor het maken van een wetenschappelijke film.

JAC. P. TH.

De Vinken. Nu we weer een beukennotjes jaar hebben kunnen we eens letten op enkele vinkenwiestjes. Vooreerst de zaak der mannetjes en wijfjes. In welke verhouding zijn in de troepen de beide geslachten vertegenwoordigd? Linnaeus noemde de vink „coelebs” de ongehuwde, omdat naar zijn meening de wintertroepen of in hoofdzak uit wijfjes, of uit mannetjes bestonden. Is dat werkelijk zoo? Nu zult ge dezer dagen in de troepen zeker wel meer mannetjes dan wijfjes zien, maar dat komt wel, doordat de wijfjes op het dorre herfstblad niet duidelijk uitkomen. Let ook eens op de keepen, die bij het opvliegen zoo gemakkelijk te kennen zijn aan hun witte stuit. Komen die keepen voor in troepen, duidelijk gescheiden van de vinken? Dikwijls wel.